

МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ ТА СТРАТЕГІЧНИХ КОМУНІКАЦІЙ УКРАЇНИ
ЛУГАНСЬКА ДЕРЖАВНА АКАДЕМІЯ КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВ
ФАХОВИЙ МИСТЕЦЬКИЙ КОЛЕДЖ

ЗАТВЕРДЖЕНО

Приймальною комісією

Протокол № 2 від 24 березня 2025 року

Голова Приймальної комісії

Микола ЮДОВ

ПРОГРАМА ІНДИВІДУАЛЬНОЇ УСНОЇ СПІВБЕСІДИ
З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ТА ЛІТЕРАТУРИ
ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ В14 ОРГАНІЗАЦІЯ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
ДЛЯ ЗДОБУТТЯ ОСВІТНЬО-ПРОФЕСІЙНОГО СТУПЕНЯ
ФАХОВОГО МОЛОДШОГО БАКАЛАВРА
для вступників на основі базової загальної середньої освіти

Галузь знань	В Культура, мистецтво та гуманітарні науки
Освітня програма	Організація соціокультурної діяльності
Нормативний термін навчання	3 роки 10 місяців

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПISKA

Програма індивідуальної усної співбесіди з української мови та літератури розроблена на основі чинних навчальних програм з української мови та літератури для 5-9 (рівень стандарту) класів загальноосвітніх закладів. Матеріал програми охоплює такі розділи: «Фонетика», «Орфографія», «Лексикологія», «Фразеологія», «Лексикографія», «Морфологія», «Морфеміка і словотвір», «Синтаксис», «Пунктуація», «Розвиток мовлення»; «Усна народна творчість», «Давня українська література», «Література кінця XVIII – початку XX ст.», «Література XX ст.».

Мета вивчення української мови та літератури у закладах освіти України полягає у формуванні національно свідомої, духовно багатой мовної особистості, яка вільно володіє вміннями й навичками, комунікативно виправдано користуватися засобами державної мови в усіх видах мовленнєвої діяльності.

Вступники повинні:

- розрізняти звуки мови, визначати голосні й приголосні звуки, їх характеристику, ділити слово на склади, розпізнавати явища уподібнення приголосних звуків, спрощення в групах приголосних, основні випадки чергування звуків;
- розпізнавати вивчені орфограми й пояснювати їх за допомогою правил;
- правильно писати слова з вивченими орфограмами;
- відділяти закінчення від основи, добирати спільнокореневі слова, розрізняти форми слова й спільнокореневі слова, визначати спосіб творення слів;
- пояснювати відомі слова, добирати до слів синоніми й антоніми та використовувати їх у мовленні; пояснювати значення фразеологізмів;
- крилатих висловів;
- розпізнавати частини мови, визначати їх загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль;
- розрізняти словосполучення й речення, визначати типи підрядного зв'язку в словосполученні;
- визначати структуру речення, вид речення, правильно ставити розділові знаки й обґрунтовувати їх постановку;

- визначати в реченні з прямою мовою слова автора й пряму мову, замінити пряму мову непрямою;
- розпізнавати стилі мовлення, визначати особливості кожного з них;
- розрізняти літературні види і жанри, співвідносити літературний твір з відповідними літературними напрямками; .
- характеризувати літературних героїв, коментувати їхні вчинки;
- орієнтуватися в сюжетах літературних творів;
- визначати провідні мотиви ліричних творів, знаходити художні засоби; . знати псевдоніми і справжні імена письменників, визначати їхнє місце в літературному процесі.

Вступники повинні знати:

- мовні норми сучасної української літературної мови (орфографічні, орфоепічні, лексичні, граматичні, стилістичні, пунктуаційні);
- мовленнєві норми (етику й етикет спілкування), псевдоніми і справжні імена письменників, визначати місце та роль письменника в літературному процесі.

Вступники повинні вміти:

- вільно володіти усною та писемною формами української літературної мови, правильно й грамотно писати, говорити, формулювати та виголошувати свої думки, підтримувати діалог, розрізняти види і жанри, визначати провідні мотиви творів, визначати тему, ідею, проблематику творів, характеризувати літературних героїв, орієнтуватися в сюжетах літературних творів.

Індивідуальна усна співбесіда відбувається в один день відповідно до чинних Правил прийому до Фахового мистецького коледжу Луганської державної академії культури і мистецтв.

У 2025 році індивідуальна усна співбесіда буде проходити в дистанційній формі. Для участі у індивідуальній усній співбесіді вступнику потрібно продемонструвати оригінал документа, що засвідчує особу. Відеотрансляція має починатись з чіткого проголошення свого прізвища, ім'я, по батькові. Зображення вступника має бути у повний зріст.

За 30 хвилин до початку індивідуальної усної співбесіди вступники

встановлюють відеозв'язок за допомогою інтернет-ресурсів, перевіряють роботу мікрофона та вебкамери, забезпечують правильне розміщення гаджета, з якого буде вестись трансляція. Якщо виникли проблеми зі з'єднанням, повідомляють модератора за допомогою листування в чаті зустрічі. Під час проведення індивідуальної усної співбесіди зображення екрана має охоплювати обличчя, частину корпусу вступника, його робоче місце. Відеотрансляція має засвідчувати, що вступник працює самостійно.

У процесі організації проведення індивідуальної усної співбесіди вступник особисто несе відповідальність за свій академічний зовнішній вигляд, належні умови облаштування місця, з якого буде відбуватися відеотрансляція, за дотримання режиму тиші та невтручання сторонніх осіб.

Під час проведення співбесіди вступникам забороняється використовувати навчальні посібники, мобільні телефони та інші матеріали не передбачені рішенням Приймальної комісії. В разі користування вступником під час співбесіди сторонніми джерелами інформації, в тому числі підказуванням, він відсторонюється від участі у співбесіді.

Перескладання співбесіди не допускається.

Результати індивідуальної усної співбесіди оцінюються за 200-бальною шкалою.

Якщо, за результатами індивідуальної усної співбесіди, вступник отримав менше ніж 100 балів, він втрачає право на подальшу участь у конкурсному відборі.

Програма співбесіди з української мови

Фонетика. Орфографія. Фонетика як розділ мовознавчої науки про звуковий склад мови. Голосні й приголосні звуки. Приголосні тверді і м'які, дзвінкі й глухі. Позначення звуків мовлення на письмі. Алфавіт. Співвідношення звуків і букв. Звукове значення букв я, ю, є, ї, щ. Склад. Складоподіл. Наголос, наголошені й не наголошені склади. Уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків. Основні випадки чергування у-в, і-й.

Лексикологія. Фразеологія. Лексикологія як учення про слово. Ознаки слова як мовної одиниці. Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов. Загальновживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Лексика української мови з погляду активного й пасивного вживання. Застарілі й нові слова (неологізми). Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Поняття про стійкі сполуки слів і вирази. Фразеологізми. Приказки, прислів'я, афоризми.

Будова слова. Словотвір. Будова слова. Основа слова й закінчення. Значущі частини слова: корінь, префікс, суфікс, закінчення. 4 Словотвір. Твірні основи при словотворенні. Основа похідна й непохідна. Основні способи словотворення в українській мові: префіксальний, префіксально-суфіксальний, суфіксальний, безсуфіксальний, складання слів або основ, перехід з однієї частини мови в іншу. Основні способи творення іменників, прикметників, дієслів, прислівників. Складні слова. Способи їх творення. Сполучні голосні [о], [е] у складних словах.

Морфологія. Іменник. Морфологія як розділ мовознавчої науки про частини мови. Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Іменники спільного роду. Число іменників. Іменники, що вживаються в обох числових формах. Іменники, що мають лише форму однини або лише форму

множини. Відмінки іменників. Відміни іменників: перша, друга, третя, четверта. Поділ іменників першої та другої відмін на групи. Особливості вживання та написання відмінкових форм. Букви -а(-я), -у(-ю) в закінченнях іменників другої відміни. Відмінювання іменників, що мають лише форму множини. Невідмінювані іменники в українській мові. Написання і відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові.

Прикметник. Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням: якісні, відносні та присвійні. Явища взаємопереходу прикметників з одного розряду в інший. Якісні прикметники. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення (проста й складена форми). Зміни приголосних при творенні ступенів порівняння прикметників. Особливості відмінювання прикметників (тверда й м'яка групи).

Числівник. Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди числівників за значенням: кількісні (на позначення цілих чисел, дробові, збірні) й порядкові. Групи числівників за будовою: прості й складені. Типи відмінювання кількісних числівників. Порядкові числівники, особливості їх відмінювання.

Займенник. Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Співвіднесеність займенників з іменниками, прикметниками й числівниками. Розряди займенників за значенням: особові, зворотний, присвійні, вказівні, означальні, питальні, відносні, неозначені, заперечні. Особливості їх відмінювання. Творення й правопис неозначених і заперечних займенників.

Дієслово. Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на -но, -то). Безособові дієслова. Види дієслів: доконаний і недоконаний. Творення видових форм. Часи дієслова: минулий, теперішній, майбутній. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способів дієслів. Словозміна дієслів I та II дієвідміни. Особові та числові форми дієслів (теперішнього та майбутнього часу й 5 наказового способу). Родові та числові форми дієслів (минулого часу й умовного способу). Чергування приголосних в особових формах дієслів

теперішнього та майбутнього часу. Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Відмінювання дієприкметників. Дієприкметниковий зворот. Безособові форми на -но, -то. Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівники доконаного й недоконаного виду, їх творення. Дієприслівниковий зворот.

Прислівник. Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прислівників за значенням. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних при творенні прислівників вищого та найвищого ступенів Правопис прислівників на -о, -е, утворених від прикметників і дієприкметників. Написання прислівників разом і через дефіс.

Службові частини мови. Прийменник як службова частина мови. Групи прийменників за походженням: непохідні (первинні) й похідні (вторинні, утворені від інших слів). Групи прийменників за будовою: прості, складні й складені. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника.

Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні (єднальні, протиставні, розділові) й підрядні (часові, причинові, умовні, способу дії, мети, допустові, порівняльні, з'ясувальні, наслідкові). Групи сполучників за вживанням (одиначні, парні, повторювані) та за будовою (прості, складні, складені). Частка як службова частина мови. Групи часток за значенням і вживанням: формотворчі, словотворчі, модальні.

Вигук. Вигук як частина мови. Групи вигуків за походженням: непохідні й похідні. Значення вигуків. Звуконаслідувальні слова.

Синтаксис. Словосполучення. Завдання синтаксису. Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення. Головне й залежне слово в словосполученні. Типи словосполучень за морфологічним вираженням головного слова. Словосполучення непоширені й поширені.

Речення. Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень у сучасній українській мові: за метою висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним

забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю чи відсутністю другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю чи відсутністю засобів ускладнення (однорідних членів в речення, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення, звертання).

Просте двоскладне речення. Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Особливості узгодження присудка з підметом. Способи вираження підмета. Типи присудків: простий і складений (іменний і дієслівний). Способи їх вираження.

Другорядні члени речення у двоскладному й односкладному реченні. Означення узгоджене й неузгоджене. Прикладка як різновид означення. Додаток. Типи обставин за значенням. Способи вираження означень, додатків, обставин. Порівняльний зворот. Функції порівняльного звороту в реченні (обставина способу дії, присудок).

Односкладні речення. Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні). Способи вираження головних членів односкладних речень. Розділові знаки в односкладному реченні.

Речення з однорідними членами. Узагальнюючі слова в реченнях з однорідними членами. Речення зі звертанням. Звертання непоширені й поширені. Речення зі вставними словами, словосполученнями, реченнями, їх значення. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки – непоширені й поширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнюючі члени речення. Розділові знаки в односкладними членами.

Складне речення. Ознаки складного речення. Засоби зв'язку простих речень у складному: 1) інтонація й сполучники або сполучні слова; 2) інтонація. Типи складних речень за способом зв'язку їх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення.

Складносурядне речення. Єднальні, протиставні та розділові сполучники

в складносурядному реченні. Сміслові зв'язки між частинами складносурядного речення.

Складнопірядне речення. Складнопірядне речення, його будова. Головне й пірядне речення. Пірядні сполучники й сполучні слова як засоби зв'язку у складнопірядному реченні. Основні види пірядних речень: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії та ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умовні, допустові). Складнопірядні речення з кількома пірядними, їх типи за характером зв'язку між частинами: 1) складнопірядні речення з послідовною пірядністю; 2) складнопірядні речення з однорідною пірядністю; 3) складнопірядні речення з неоднорідною пірядністю.

Безсполучникове складне речення. Типи безсполучникових складних речень за характером смислових відношень між складовими частинами-реченнями: 1) з однорідними частинами-реченнями (рівноправними); 2) з неоднорідними частинами (пояснюваною і пояснювальною). Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні.

Складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку. Складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку.

Способи відтворення чужого мовлення. Пряма й непряма мова. Речення з прямою мовою. Слова автора. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог.

Стилістика. Стилї мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний), їх основні ознаки, функції.

Орфографія. Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [є], [и], [о] в коренях слів. Спрощення в групах приголосних. Сполучення йо,ьо. Правила вживання м'якого знака. Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Позначення чергування приголосних звуків на письмі. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Основні правила переносу слів з рядка в рядок. Написання складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів. Написання чоловічих і жіночих імен по батькові, прізвищ. Правопис відмінкових

закінчень іменників, прикметників. Правопис н та нн у прикметниках і дієприкметниках, не з різними частинами мови. Особливості написання числівників. Написання окремо (сполучень прислівникового типу), разом і через дефіс (прислівників, службових частин мови, вигуків).

Програма співбесіди з української літератури

Календарно-обрядові пісні. Головні календарні обряди. Народна обрядова пісня, її різновиди. Повага до прадавніх вірувань наших предків, гордість за свій талановитий народ, любов до рідних. Пісні зимового, весняного, літнього циклу.

Суспільно-побутові пісні. Жанрово-тематичне розмаїття пісень (суспільно-побутові: козацькі, чумацькі, кріпацькі, солдатські, бурлацькі, заробітчанські тощо), їхнє ідейно-художнє багатство. Трагізм і героїзм у козацьких і чумацьких піснях.

Родинно-побутові пісні. Процес виникнення фольклору. Багатство і розмаїття українського фольклору. Види родинно-побутових пісень (про кохання, про сімейне життя, жартівливі). Культ романтизованих почуттів, традиційна символіка.

Українські історичні пісні. Пісні про звитяжну боротьбу козаків із турецько-татарськими нападниками; про боротьбу проти соціального та національного гніту. Образи історичних осіб, лицарів-оборонців рідної землі, створені народною уявою.

Пісні Марусі ЧУРАЙ «Засвіт встали козаченьки», «Віють вітри, віють буйні», «Ой не ходи, Грицю». Легендарна поетеса з Полтави. Трагічна історія її життя. Пісні, що стали народними. Їхня популярність, фольклорна основа, народнопоетичні образи.

Українські народні думи. «Маруся Богуславка». Героїчний епос українського народу. Різновиди дум (історико-героїчні, соціально-побутові). Жанрова своєрідність, історична основа, героїчний зміст дум. Специфічність поетичної форми, ритму. Проблема вибору, душевна роздвоєність Марусі Богуславки між любов'ю до рідної землі та становищем дружини турецького вельможі («Маруся Богуславка»).

Українські народні балади «Ой летіла стріла», «Ой на горі вогонь горить». Тематичні та стильові особливості, сюжет, герої українських балад. Класифікація балад.

Пам'ятки оригінальної літератури княжої Русі-України. Літописи як історико-художні твори. «Повість минулих літ». «Слово о полку Ігоревім» — давньоруська пам'ятка, перлина українського ліро-епосу. Історична основа твору. Питання авторства. Особливості композиції та стилістичних засобів. Образи руських князів у творі. Наскрізна ідея патріотизму. Символічно-міфологічні образи та їхнє значення. Фольклорні мотиви. Роль пейзажу в розгортанні сюжету. Поетичність образу Ярославни.

Українська література доби Ренесансу і доби Бароко. Розвиток книгодрукування. Перші друковані книги в Україні. Історико-мемуарна проза. Загальні відомості про козацькі літописи (Самовидця, Г. Граб'янки, С. Величка) та «Історію русів». Вертеп як вид лялькового театрального дійства (оглядово).

Григорій СКОВОРОДА «Бджола та Шершень», «Всякому місту – звичай і права...», «De libertate». Життя і творчість філософа, просвітителя, поета. Його християнські морально-етичні ідеали. Біблійна основа творчості Г. Сковороди та його вчення про самопізнання і «сродну (споріднену) працю». Проповідь житейської невибагливості, пошуку гармонії з собою і світом. Повчальний характер і художні особливості збірки «Байки Харківські».

Іван КОТЛЯРЕВСЬКИЙ «Енеїда», «Наталка Полтавка». Творчість І. Котляревського – новий етап у розвитку національного самоусвідомлення. Драматург і театральний діяч. Історія появи «Енеїди». Національний колорит, зображення життя всіх верств суспільства, алюзії на українську історію в поемі. Бурлескний гумор, народна українська мова. Ствердження народної моралі (картини пекла). Соціально-побутова драма «Наталка Полтавка» – перший твір нової української драматургії. Колоритні образи твору. Образ Наталки як уособлення кращих рис української жінки. Сценічне життя твору.

Григорій КВІТКА-ОСНОВ'ЯНЕНКО «Маруся». Батько української прози, один із перших у Європі «творців людової повісті» (І. Франко). Гуманізм та християнські ідеали, етнографічне тло творів. «Маруся» – перша україномовна повість нової української літератури, приклад прози із виразними рисами сентименталізму. Художнє розкриття письменником традиційних народних моральних уявлень. Утілення морального й естетичного ідеалів в образі головної героїні твору.

Тарас ШЕВЧЕНКО «Мені тринадцятий минало...», «Тополя», «Як умру, то поховайте...». Життєпис поета (викуп з неволі, навчання в Петербурзькій академії мистецтв, збірка «Кобзар»). Мотив усеперемагаючого життєлюбства, доброти, любові. Зміна емоційного стану незахищеної дитячої душі у великому і складному світі («Мені тринадцятий минало...»). Ідея незнищенності справжнього кохання, краси, вірності («Тополя»). «Як умру, то поховайте...» – твір, що єднає минуле, теперішнє і майбутнє. Історія його написання. Ідея єднання з рідною землею. Мрія про щасливе майбутнє свого народу, віра в нього. «І мертвим, і живим, і ненародженим...». Продовження теми «землячків» у посланні. Викриття конформізму значної частини української еліти. Засудження комплексу меншовартості, національного безпам'ятства та байдужості до рідної мови. Критичний перегляд національної історії задля перспективи її кращого майбутнього. «Катерина», «Наймичка», «У наших раї на землі...» «Вічна» тема матері й сина. Еволюція жіночого образу у творах Т. Шевченка. Різні типи втілення теми жіночої долі: романтичний («Катерина»), реалістично-побутовий («Наймичка»). Трагедія жінки матері, боротьба за своє материнство, жорстокість народної моралі («У наших раї на землі...»). Наскрізний ліризм творів.

Пантелеймон КУЛІШ «Чорна рада». П. Куліш – відомий письменник, перший український професійний літературний критик, перекладач («Біблія», твори В. Шекспіра, Дж. Байрона, Ф. Шиллера), автор підручників для школи, українського правопису («кулішівка»). «Чорна рада» – перший україномовний історичний роман-хроніка. Походження його назви. Історична основа й авторська уява, романтичність стилю. Динамічний інтригуючий сюжет. Непросте життя та романтичні пригоди головних героїв. Загальнолюдські риси ініціативності, працьовитості, лицарства, благородства, вірності почуттю та обов'язку.

Марко ВОВЧОК (Марія Олександрівна Вілінська) «Інститутка». Життя і творча діяльність. Марко Вовчок як перекладач (Ж. Верна, Г. К. Андерсена, А.Е. Брема). «Народні оповідання»; продовження теми народного життя в повісті «Інститутка». Антилюдяна суть кріпосництва та солдатчини. Образи персонажів — людей із народу та панночки.

Іван ФРАНКО «Захар Беркут». Короткі відомості про митця і його багатогранну творчість. Змалювання героїчної боротьби русичів-українців проти

монголо-татарських нападників. Образ тухольської громади: роль і місце кожного в суспільному житті. Лідерські якості головного героя твору.

Патріотична ідея у творі.

Леся УКРАЇНКА «Хотіла б я піснею стати...», «Як дитиною, бувало...». Життя поетеси, її мужність і сила духу. Потужне ліричне начало, романтичність, волелюбність, оптимізм, мрія і дійсність як провідні мотиви її поезії. Дитинство поетеси, роль родини в її вихованні. Неповторний світ дитинства в поезіях. Образ мужньої, сильною духом дівчинки, її життєрадісний погляд на світ, вільнолюбство, впевненість, розвинена уява.

Володимир СОСЮРА «Любіть Україну!», «Осінь» («Облітають квіти, обриває вітер...»), «Васильки». Коротко про поета. Патріотичні, інтимні, пейзажні мотиви його творів. Любов до Батьківщини як важливий складник життя людини («Любіть Україну!»). «Васильки» – зразок інтимної лірики. Щирість ліричного самовираження в поезії «Осінь» («Облітають квіти, обриває вітер...»).

Григор ТЮТЮННИК «Климко». Коротко про дитинство письменника. Автобіографічна основа твору. Доля дитини в часи воєнного лихоліття. Ідея самопожертви. Морально-етичні уроки доброти, чуйності, турботи про рідних. Художні особливості твору (мова персонажів, художня деталь).

Василь СИМОНЕНКО «Лебеді материнства», «Ти знаєш, що ти — людина...», «Гей, нові Колумби й Магеллани...». Коротко про митця. Громадянські, патріотичні мотиви його лірики. Загальнолюдські цінності та ідеї.

Андрій МАЛИШКО «Пісня про рушник», «Чому, сказати, й сам не знаю...». Відомий український поет і його пісні, що стали народними. Патріотичні почуття, найвищі духовні цінності в них. Художні засоби донесення до читача ідей патріотизму, гуманізму, історичної пам'яті. Ліризм поезій А. Малишка.

Ліна КОСТЕНКО «Дощ полив...», «Крила» Коротко про письменницю. Усвідомлення високих моральних якостей, духовного багатства людини, «крилатості», що проявляється індивідуально.

Критерії оцінювання

Бали за 12 бальною шкалою оцінювання	Бали за 200 бальною шкалою оцінювання	Критерії оцінювання якості знань
Відмінно		Високий рівень навчальних досягнень
12	200	Вступник/ця має ґрунтовні й досконалі знання, застосовує їх на практиці; коротко, виразно, оригінально формулює свою думку, може дібрати цікаві, дотепні, переконливі аргументи та приклади до запропонованої теми.
11	190-199	Вступник/ця ґрунтовно і послідовно викладає матеріал, виявляє повне розуміння його змісту, дотримується мовних та мовленнєвих норм сучасної літературної мови.
10	180-189	Вступник/ця розуміє та може вільно і змістовно викласти основні мовознавчі поняття, обґрунтовує свої думки, наводить необхідні приклади не тільки за підручником, а самостійно дібрані.
Добре		Достатній рівень навчальних досягнень
9	170-179	Вступник/ця дає відповідь, що задовольняє ті ж вимоги, що й високий рівень, але допускає деякі помилки, які сам виправляє після зауважень викладача. Відмінно Високий рівень навчальних досягнень

8	160-169	Вступник/ця добре викладає основні правила з певної теми, наводить приклади до правил, обґрунтовує свої думки, але трапляються недоліки у мовленнєвому оформленні відповіді.
7	150-159	Вступник/ця викладає основні положення з певної теми, але допускає деякі помилки та поодинокі недоліки в послідовності викладу матеріалу.
Задовільно		Середній рівень навчальних досягнень
6	140-149	Вступник/ця виявляє знання і розуміння основних положень певної теми, але викладає матеріал не досить повно і допускає помилки в формулюванні правил.
5	130-139	Вступник/ця не вміє глибоко і переконливо обґрунтовувати свої думки й відчуває труднощі під час добору прикладів.
4	120-129	Вступник/ця має певні знання із запропонованої теми, але викладає матеріал непослідовно і допускає помилки у мовленнєвому оформленні відповіді.
Незадовільно		Початковий рівень навчальних досягнень
3	110-119	Вступник/ця бере участь у співбесіді на найпростішому рівні, лише відтворює навчальний матеріал, але не встановлює причинно-наслідкових зв'язків; не дотримується мовних та мовленнєвих норм сучасної літературної мови.
2	101-109	Вступник/ця відповідає на елементарні запитання короткими репліками, не розуміє основних мовознавчих понять, знання

		загалом мають хаотичний характер.
1	100	Вступник/ця підтримує бесіду на елементарному рівні. Здебільшого відповідає на запитання лише однозначними реченнями («так» чи «ні») або уривчастими реченнями ствердного чи заперечного характеру.

РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА

1. Авраменко О. Українська мова: підруч. для 9 кл. загальноосвіт. навч.закл. / Олександр Авраменко. – К.: Грамота, 2017. – 160 с.: іл.
2. Авраменко О. Українська мова: підруч. для 8 кл. загальноосвіт. навч. закл. / Олександр Авраменко, Тамара Борисюк, Ольга Почтаренко. – К.: Грамота, 2016. – 176 с.
3. Авраменко О. М., Блажко М. Б. Українська мова та література: Довідник. Завдання в тестовій формі. І частина. – К.: Грамота, 2020. – 496 с.
4. Авраменко О. М., Пахаренко В. І. Українська література: Підручник для 10 кл. загальноосвітн. навч. закл. (рівень стандарту, академічний рівень). – К.: Грамота, 2010. – 280 с.
5. Білоус П. В. Українська література XI—XVIII ст. — К.: ВЦ «Академія», 2009.
6. Бондаренко Н. В., Ярмолюк А. В. Українська мова: підручник для 6 кл. загальноосвіт. навч. закл. – К.: Освіта, 2006. – 240 с.
7. Глазова О. П. Г52 Українська мова: підруч. для 9 класу загальноосвіт. навч. закладів / О. П. Глазова. – Харків: Вид-во «Ранок», 2017. – 240 с.: іл.
8. Глазова О. П., Кузнецов Ю. В. Рідна мова: підручник для 6 кл. загальноосвіт. навч. закл. – К.: Педагогічна преса, 2006. – 288 с.
9. Єрмоленко С. Я., Сичова В. Т. Рідна мова: підручник для 6 кл. – К.: Грамота, 2006. – 296 с.
10. Омельчук О. А. Практикум з правопису з української мови. 5-11 кл. – К.: Грамота, 2009. – 224 с.
11. Пентилюк М. І., Гайдаєнко І. В. Українська мова (підручник). 8 кл. – К.: Освіта, 2008. – 273 с.
12. Українська мова: підручник для 9 класу загальноосвітніх навчальних

закладів / Голуб Н. Б., Ярмолук А. В. – К.: Педагогічна думка, 2017. – 308 с.; іл.

13. Українська мова для загальноосвітніх навчальних закладів з поглибленим вивченням філології: підруч. для 9 класу загальноосвіт. навч. закладів / С. О. Караман, О. М. Горошкіна, О. В. Караман, Л. О. Попова. – Харків: Вид-во «Ранок», 2017. – 272 с.: іл.

14. Український правопис / НАН України, Ін-т мовознавства ім. О. О. Потебні; Інститут української мови. – К. : Наукова думка, 2019. – 390 с.

15. Ющук І. П. Практикум з правопису української мови [Текст] / І. П. Ющук. – 4-е вид. – К. : Освіта, 2000. – 254 с.